

Notat

19. december 2018

Version 3.1.0.

Guide til ny inddrivelsesløsning (PSRM)

Indhold

Indledning	3
Datakrav (generelle formkrav til data)	5
Datakrav 1: Hovedfordringer må ikke indeholde renter og lignende ydelser.....	5
Datakrav 2: Renter og lignende ydelser skal som hovedregel oversendes relateret til den hovedfordring, de er beregnet af.....	6
Undtagelser:.....	6
Datakrav 3: Renter og lignende ydelser må som hovedregel ikke oversendes til inddrivelse som hovedfordringer	6
Datakrav 4: Flere fordringer må ikke slås sammen og afleveres som én fordring.....	8
Datakrav 5: Indholdet af et stamdatafelt skal for alle fordringers vedkommende være i overensstemmelse med kravene til datafeltets indhold	8
Funktionelle krav	9
Funktionelt krav 1: Praksis for opskrivning af fordringer ændres.....	9
Funktionelt krav 2: Praksis for nedskrivning af fordringer præciseres	12
Funktionelt krav 3: Muligheden for at udføre skifte af fordringsart fra Modregning til Inddrivelse udgår.	15
Funktionelt krav 4: Muligheden for at oversende fordringer med fordringsart ”opkrævning” udgår.....	17
Funktionelt krav 5: Gældsstyrelsen ophører med at føre regnskab for udvalgte fordringshavere.	17
Funktionelt krav 6: Minimumskravet for oversendelse af en fordring til inddrivelse er 100 kr.	17
Funktionelt krav 7: Muligheden for at ændre fordringer oversendt til inddrivelse direkte i snitfladen fjernes	18
Funktionelt krav 8: Muligheden for at vælge alternative renteregler er blevet fjernet.	19
Funktionelt krav 9. Genindsendelse af tilbagekaldte fordringer kræver en reference til den oprindelige fordring	20
Stamdatakrav	23
Underretninger: Afregning, udligning mv. i PSRM	28
Rapporter.....	29
Hæftelse	30
Skyldner uden cpr. nr. eller CVR/SE-nr.	31

Indledning

Dokumentet indeholder de krav, der gælder for alle fordringshavere, der skal onboardes til Gældsstyrelsens nye inddrivelsesløsning (PSRM). Dokumentet har til formål at tydeliggøre, hvilke krav der fremadrettet gælder for oversendelse af fordringer til inddrivelse i PSRM. Da det ikke er den komplette funktionalitet, der er udviklet og afklaret i PSRM, er dette et levende dokument. Det er beskrevet i teksten, hvis der er uafklaret funktionalitet til de enkelte krav.

Kravene gælder for alle fordringshavere, der skal overgå til PSRM, og som skal oversende fordringer til inddrivelse. Indtil videre vil der ikke ske ændringer i, om opkrævningsfordringer skal registreres til modregning. Overgangen til den nye inddrivelsesløsning vil som udgangspunkt ske i et såkaldt onboarding-forløb, der er målrettet den enkelte fordringshaver. Onboarding-forløbet består af en række workshops, hvor uddybende krav, praksis for udfyldelse af en fordrings stamdata og andre relevante forhold gennemgås og aftales med fordringshaveren, samt dokumenteres i en fordringshaveraftale. Nogle fordringshavere kan opleve et onboarding-forløb, hvor de f.eks. ikke skal afdække stamdatapraksis, hvis det er tilfældet, får fordringshaveren besked.

Som fordringshaver bør man forholde sig til kravene i dette dokument for at sikre, at fordringshaversystemer og -processer kan tilpasses de nye krav. Dermed vil fordringshaver have de bedste forudsætninger for at indgå i onboarding-forløbet. Alle fordringshavere, der bliver onboardet til PSRM skal tilgå den nye Modtag Fordring-komponent (NyMF), som fremadrettet vil håndtere al systemteknisk kommunikation mellem PSRM og den enkelte fordringshavers system. NyMF vil validere og tjekke stamdata via et indgangsfiler.

Opbevaring af dokumentation

Fordringshaver skal opbevare dokumentationen for en fordring og dens data – også efter overdragelse til inddrivelse.

Fordringshaver skal være opmærksom på, at der også efter overdragelse til inddrivelse skal kunne forevises dokumentation for en fordring og dens data. Baggrunden herfor er bl.a., at dokumentation forudsættes ved senere henvendelser fra skyldner eller RIM, fx for at kunne afgøre tvivlsspørgsmål.

Det fremgår således af gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 5, at

‘Restanceinddrivelsesmyndigheden kan ved kendskab til eller mistanke om datafejl, der kan henføres til forhold hos fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, helt eller delvis suspendere inddrivelse af fordringer, der efter restanceinddrivelsesmyndighedens skøn kan være berørt af fejlen. Restanceinddrivelsesmyndigheden ophæver suspensionen, når fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, har identificeret og tilbagekaldt de fordringer, som efter

en undersøgelse gennemført af fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, har vist sig at være berørt af fejlen. Har fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, ikke inden for en af restanceinddrivelsesmyndigheden fastsat frist identificeret og tilbagekaldt de fordringer, der er berørt af fejlen, kan restanceinddrivelsesmyndigheden tilbagesende samtlige fordringer med renter og gebyrer, der omfattes af suspensionen.'

Af bekendtgørelse nr. 576, af 29. maj 2018, om inddrivelse af gæld til det offentlige § 8, stk. 1, fremgår det videre, at

'Fremkommer skyldneren efter fordringens overdragelse med indsigelser om fordringens eksistens eller størrelse, sender restanceinddrivelsesmyndigheden skyldnerens indsigelser til fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, til afgørelse af indsigelserne.'

Begge bestemmelser forudsætter således, at Fordringshaver har opbevaret dokumentation for en fordring - også efter overdragelse til inddrivelse.

Når fordringen er betalt, tilbagekaldt, forældet, eftergivet el.lign., kan der fortsat være behov for opbevaring af dokumentation. Dette afhænger af den konkrete situation og de relevante arkiveringsregler hos Fordringshaver.

Hvem er hvem

Gældsstyrelsen er det offentlige restanceinddrivelsesmyndighed og har ansvaret for at inddrive den gæld, borgere og virksomheder har til det offentlige. ImplementeringsCenter for Inddrivelse (ICI), der er placeret i Udviklings- og Forenklingsstyrelsen har udviklet PSRM.

- Fordringshaverservice og -rådgivning i ICI, der også er placeret i Udviklings- og Forenklingsstyrelsen, skal hjælpe jer med at komme godt i gang med at bruge den nye fordringshaverportal.

Dokumentet består af:

1. Datakrav (generelle formkrav til data)
2. Funktionelle krav
3. Stamdatakrav, herunder kontroller i ICI's stamdatafilter

Hvis der er spørgsmål til guiden, kan Fordringshaverservice og -rådgivning i ICI til enhver tid kontaktes på e-mail fordringshaversupport.ici@ufst.dk.

Datakrav (generelle formkrav til data)

Det er væsentligt for Gældsstyrelsen at sikre, at fordringer kan inddrives lovligt. En første forudsætning for det er, at fordringer, der oversendes til inddrivelse, opfylder en række kvalitetskrav.

Der er udarbejdet nedenstående fem generelle formkrav til fordringshavers data. Yderligere, specifikke krav for den enkelte fordringshaver aftales og dokumenteres i en fordringshaveraftale.

Datakrav (generelle formkrav til data)
1. Hovedfordringer må ikke indeholde renter og lignende ydelser.
2. Renter og lignende ydelser skal som hovedregel oversendes relateret til den hovedfordring, de er beregnet af.
3. Renter og lignende ydelser må som hovedregel ikke oversendes til inddrivelse som hovedfordringer.
4. Flere fordringer må ikke slås sammen og afleveres som én fordring.
5. Indholdet af et stamdatafelt skal for alle fordringers vedkommende være i overensstemmelse med kravene til datafeltets indhold. *

* Se kapitlet "Stamdatakrav"

Renter og lignende ydelser

Hvad angår krav på "rente og lignende ydelse" fremgår det af forældelseslovens § 23, stk. 2, at sådanne krav bortfalder, hvis der indtræder forældelse af "hovedfordringen". Bestemmelsen er udtryk for, at der indtræder accessorisk forældelse af krav på betaling af renter og andre tillæggydelser til en fordring, hvis der indtræder forældelse af den hovedstol, som rentekravet m.v. knytter sig til. Begrebet "rente og lignende ydelse" omfatter renter, provisioner og gebyrer (blandt andet rykkergebyrer og PBS-gebyrer), men ikke omkostninger i forbindelse med forsøg på inddrivelse af fordringen.

Datakrav 1: Hovedfordringer må ikke indeholde renter og lignende ydelser

Kravet skal sikre, at hovedfordringer og accessoriske krav i form af renter og lignende ydelser ikke registreres samlet som én fordring, når fordringerne sendes til inddrivelse.

Fordringshaver skal altid kunne oplyse, hvad der er hovedstol, og hvad der er renter og lignende ydelser tilknyttet en fordring. Det betyder, at f.eks. gebyrer skal registreres som selvstændige fordringer, men med reference til hovedstolen (se også datakrav 2 og 3).

Det er fordringshaverens ansvar, at de hovedfordringer, der oversendes til inddrivelse, ikke også indeholder renter og lignende ydelser.

Hvis det i onboarding-forløbet er vurderet og aftalt, at en fordringsstype ikke lever op til datakrav 1, vil denne ikke blive oprettet i NyMF. Den vil derfor ikke kunne oversendes til inddrivelse i PSRM.

Datakrav 2: Renter og lignende ydelser skal som hovedregel oversendes relateret til den hovedfordring, de er beregnet af

Kravet skal sikre, at renter og lignende ydelser som hovedregel altid relateres til den hovedfordring, de oprindeligt er beregnet af, med henblik på at Gældsstyrelsen kan overvåge, om fordringer forældes accessorisk i medfør af forældelseslovens § 23, stk. 2. Bestemmelsen i forældelsesloven indebærer, at krav på renter og lignende ydelser bortfalder ved forældelse af hovedfordringen, også selvom kravet ikke selvstændigt ville være forældet på dette tidspunkt.

Undtagelser:

Iflg. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige § 3b skal fordringshaveren relatere et gebyr til én fordring, selvom gebyret vedrører flere fordringer. Fordringshaveren kan selv vælge, hvilken hovedfordring gebyret skal relateres til.

Renter efter kildeskattelovens §§ 62 a og 63 og renter og gebyrer, der opkræves via skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16 samt renter for andre fordringshavere, der har lovhjemmel til at benytte et saldoprincip er ikke omfattet af forældelseslovens § 23 stk.2, når fordringen er sendt til inddrivelse. Det betyder, at disse fordringer med hensyn til deres forældelse behandles som selvstændige hovedkrav. Med hensyn til accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2, anses et gebyr alene at vedrøre det hovedkrav, som gebyret ved overdragelsen oplyses at være knyttet til.

Hovedkravsvirkningen i relation til forældelse i 2. pkt. gælder også renter og gebyrer, der af Gældsstyrelsen modtages til inddrivelse, uden at hovedkravet samtidig overdrages til inddrivelse eller oplyses allerede at være under inddrivelse. Undtagelsen er også gældende for datakrav 3

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt for fordringshavere at oversende relaterede fordringer i flere niveauer til inddrivelse (relateret fordring til relateret fordring). Det vil sige, at der eksempelvis ikke kan oversendes renter til gebyrer.

Proceduren for oversendelse af en relateret fordring, hvor hovedfordringen allerede er indfriet eller hvor fordringshaver ikke har mulighed for at relatere et gebyr til en hovedfordring, er beskrevet i datakrav 3.

Datakrav 3: Renter og lignende ydelser må som hovedregel ikke oversendes til inddrivelse som hovedfordringer.

Kravet skal sikre, at renter og lignende ydelser som hovedregel altid relateres til den hovedfordring, der danner grundlag for deres beregning, med henblik

på at kunne dokumentere kravet tilstrækkeligt i forhold til inddrivelsesindsatsen.

Renter og lignende ydelser kan relateres ved indsendelse samtidig med en hovedfordring eller efterfølgende, hvis hovedfordringen allerede er sendt til inddrivelse eller er indfriet hos fordringshaver.

Ved oversendelse af fordringer til inddrivelse, hvor en hovedfordring er indfriet hos fordringshaver (under opkrævning eller ved modregning), men de påløbne renter og lignende ydelser ikke er indfriet, skal fordringshaver indsende hovedfordringen til inddrivelse med saldoen 0 kr. (0-fordring) og relatere de påløbende renter og lignende ydelser til denne.

Den hovedfordring, der relateres til, skal indeholde alle relevante stamdata, så det er muligt for Gældsstyrelsen at vurdere fordringens retskraft og beskrive over for skyldneren, hvilken fordring rentekrav mv. er beregnet af. Vær opmærksom på, at det funktionelle krav 6 vedrørende minimumsgrænsen på 100 kr. for en oversendt fordring også finder anvendelse her.

I NyMF vil følgende valideringer blive anvendt i forhold til den relaterede fordring (renter og lignende ydelser), der oversendes til inddrivelse:

- Hovedfordringen skal være modtaget til inddrivelse, før eller senest samtidig med en relateret fordring kan modtages.
- Den angivne hovedfordring skal have fordringstypekategori HF
- En relateret fordring, der refererer til en hovedfordring, må ikke have fordringstype med kategorien HF, men skal have UF
- En relateret fordring afvises, hvis hovedfordringen er afvist tidligere.

Der er 3 undtagelser til hovedreglen, hvor en rente eller et gebyr kan sendes som en selvstændig hovedfordring. Dette vil medføre, at der skal oprettes en specifik fordringstype, samt at der skal medsendes en beskrivelse af, hvilket krav renten eller gebyret udspringer af.

For alle 3 undtagelser gælder, at det de kun kan anvendes, hvis det er aftalt i onboarding-forløbet.

Undtagelse 1: Renter og gebyrer efter kildeskattelovens §§ 62 a og 63 og fordringshavere der har hjemmel til at benytte et saldoprincip.

Det er en betingelse, at renten eller gebyret ikke er accessorisk forældet ved oversendelse til inddrivelse.

Undtagelse 2: Renter og gebyrer hvor hovedfordringen ikke er sendt til inddrivelse.

Er en hovedfordring ikke overdraget til inddrivelse, eksempelvis pga. den er betalt, kan fordringshaver oversende en rente eller et gebyr, som en hovedfordring.

Undtagelse 3: Renter og gebyrer hvor hovedfordringen er sendt til inddrivelse, og der relateres ikke til hovedfordringen.

Hvis renten eller gebyret udspringer af en hovedfordring, som allerede er sendt til inddrivelse, kan renten eller gebyret sendes til inddrivelse uden relation til hovedfordring.

I onboarding-forløbet vil det blive afklaret med den enkelte fordringshaver, hvorvidt renter og lignende ydelser, der oversendes, er relateret til den korrekte, oprindelige hovedfordring, så en praksis, hvor dette ikke er tilfældet, kan tilrettes forud for tilkobling til den nye inddrivelsesløsning. Herudover afklares det, om renter og gebyrer må indsendes som selvstændige hovedfordringer.

Datakrav 4: Flere fordringer må ikke slås sammen og afleveres som én fordring

Kravet skal sikre, at inddrivelsen altid modtager hver enkelt fordring, under den samme fordringstype, selvstændigt med henblik på at sikre, at forældelseslovgivningen overholdes. Fordringer skal til enhver tid oversendes individuelt og (f.eks. flere rater) må ikke lægges sammen i et samlet beløb på fordringen.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at fordringer med forskelligt lovgrundlag ikke sammenblandes, da det bl.a. kan have betydning for forældelsesfristen. For at undgå disse u hensigtsmæssigheder er det fordringshavers ansvar altid at oversende fordringer enkeltvis og ikke lægge flere fordringer sammen til ét samlet beløb.

Undtagelse:

Der kan være særlige forhold for, om en retsstiftende begivenhed kan begrunde, at flere fordringer slås sammen til én. Dette forventes afklaret i onboardingforløbet.

Datakrav 5: Indholdet af et stamdatafelt skal for alle fordringers vedkommende være i overensstemmelse med kravene til datafeltets indhold

Kravet har til formål at sikre, at de stamdata der findes på en fordring oversendt til inddrivelse, lever op til definition og krav til datafeltets indhold. Det vil i forbindelse med onboarding-forløbet blive afdækket, hvordan fordringshaver gør brug af stamdatafelterne for at sikre korrekt praksis fremover, så inddrivelsesindsatsen kan udføres korrekt og lovligt. Der henvises til afsnittet "Stamdatakrav", hvor indholdet af stamdatafelter og kravene belyses.

Funktionelle krav

Der er behov for at ændre funktionaliteten i det nuværende grænsesnit mellem opkrævning og inddrivelse, så retskraft og inddrivelsesparathed sikres, og administrationsgrundlaget bliver korrekt og lovligt.

Herunder er de funktionelle krav for oversendelse af fordringer til PSRM beskrevet. Kravene har til formål at forenkle den nuværende snitflade og procedure for oversendelse af fordringer til inddrivelse.

Herudover er det beskrevet, hvis der er ændringer i forhold til tidligere krav.

Funktionelle krav
1. Praksis for opskrivning af fordringer ændres.
2. Praksis for nedskrivning af fordringer præciseres.
3. Muligheden for at udføre skift af fordringsart fra Modregning til Inddrivelse udgår.
4. Muligheden for at oversende fordringer med fordringsart "opkrævning" er udgået.
5. Gældsstyrelsen ophører med at føre regnskab for udvalgte fordringshavere.
6. Minimumskravet for oversendelse af en fordring til inddrivelse er 100 kr.
7. Muligheden for at ændre fordringer direkte i snitfladen fjernes.
8. Muligheden for at vælge alternative renteregler fjernes.
9. Genindsendelse af fordringer kræver en reference til den oprindelige fordring.

Herunder gennemgås hvert af de funktionelle krav.

Funktionelt krav 1: Praksis for opskrivning af fordringer ændres.

Definition: Opskrivningsfordring

En opskrivningsfordring er en del af den oprindelige fordring, dvs. at den har samme stamdata (stiftelse, forfald, sidste rettidige betaling) som den oprindelige fordring. En opskrivningsfordring har selvstændigt modtagelsestidspunkt og skal i relation til spørgsmålet om forældelse vurderes selvstændigt.

Muligheden for at opskrive en fordring med aktionen "FordringOpskriv" udgår fra snitfladen. Den erstattes af årsagsspecifikke aktioner, der skal angive baggrunden for, at fordringshaver ønsker at regulere beløbet i opadgående retning på en given fordring.

Fordringshaver skal derfor udvikle deres system til at kunne indsende reguleringer af beløb på fordringer, der er oversendt til inddrivelse, med nye aktioner, der angiver årsagen til opskrivningen. Dette implementeres gennem selvstændige strukturer i servicen "FordringIndberet" som aktioner, så det bliver eksplicit, hvad årsagen til opskrivningen er.

Når en fordring opskrives, hvad enten det er saldoen eller hovedstolen, skal fordringshaver sikre sig, hvis det ikke er sket tidligere, at der er rykket for det opskrevne beløb, og at skyldner er orienteret om oversendelse til inddrivelse. Kravet indføres, da der ønskes et snit med større forståelse for begrundelsen for opskrivninger, så Gældsstyrelsen kan kontrollere retskraftighed (forældelse) af de oversendte opskrivninger. Opskrivninger skaber desuden en række uhensigtsmæssigheder, f.eks. kan nævnes:

- Hvis den oprindelige fordring har været med i en indsats (et udlæg, en lønindeholdelse, en betalingsordning eller lignende), er den opskrevne del af fordringen som hovedregel ikke omfattet af indsatsen, hvis opskrivningen først registreres efter indsatsens foretagelse. Dette indebærer, at en forældelsesafbrydende virkning af indsatsen ikke har betydning for den opskrevne del af fordringen.
- Den opskrevne del af fordringen vil – hvis opskrivningen er udtryk for, at den opskrevne del af fordringen er sendt til inddrivelse på et senere tidspunkt, end den oprindelige del af fordringen – skulle undergives en selvstændig vurdering i forhold til gældsinddrivelseslovens § 18 a, hvorefter forældelsesfristen for en fordring, der er sendt til inddrivelse efter 19. november 2015, tidligst skal regnes fra den 20. november 2018, forudsat at fordringen var retskraftig på det tidspunkt, hvor fordringen kom under inddrivelse. Den opskrevne del af en fordring kan være forældet, selvom den oprindelige fordring er retskraftig.

Der er identificeret følgende scenarier, hvor fordringshaver kan have behov for at opskrive saldo på fordringer, der er oversendt til inddrivelse:

- Hvis der, efter en fordring er sendt til inddrivelse, sker en ompostering hos fordringshaveren, og der derved fjernes en indbetaling, der er foretaget i opkrævningsfasen, før fordringen er sendt til inddrivelse, eller det oprindelige krav er fejlregistreret, og fordringshaver derfor ønsker at opjustere saldoen til det korrekte beløb. (OpskrivningRegulering).
- Hvis der tidligere er foretaget en nedskrivning med årsagskoden "REGU", og det efterfølgende viser sig, at nedskrivningen ikke skulle være foretaget. Derfor er der behov for at opskrive fordringen igen. (OpskrivningOmgjortNedskrivningRegulering).
- Hvis der omposteres hos fordringshaver, og derved fjernes en indbetaling, der er foretaget efter fordringen er sendt til inddrivelse. Dvs. et scenarie, hvor fordringshaver først har nedskrevet fordringen

med årsagskoden "INDB", fordi fordringshaver har modtaget en indbetaling, der er anvendt til delvist at dække en fordring, der er sendt til inddrivelse. Dernæst har fordringshaver omposteret den modtagne indbetaling, således at den anvendes til at dække en anden af fordringshaverens fordringer over for skyldneren, hvorefter fordringshaver ønsker at opskrive fordringen med det tidligere nedskrevne beløb. Dette svarer til det, som i den nuværende snitflade er opskrivning med årsagskode TIND. (OpskrivningAnnulleretNedskrivningIndbetaling).

- Anvendes i de tilfælde, hvor fordringshaver har oversendt en fordring med en forkert hovedstol og derfor ønsker at opskrive denne til det korrekte beløb. Dette er en stamdataændring af hovedstolen, som kan være nødvendig for, at fordringshaver efterfølgende kan foretage en opskrivning, idet der i ovenstående opskrivningsscenerier valideres mod oprindelig hovedstol. (FejlagtigHovedstolIndberetning).

Hvis fordringshaver har et system, der foretager maskinelle kørsler med op- og nedskrivninger inden for et begrænset tidsrum, der i sidste ende udligner hinanden, men hvor både op- og nedskrivningen oversendes til inddrivelsen (uden reel effekt på den samlede sum), vil denne praksis fremadrettet ikke være acceptabel adfærd. I forbindelse med onboarding-forløbet vil mulige løsninger herfor blive drøftet og aftalt med fordringshaver.

Formålet med opskrivningsfordringen er at understøtte, at fordringshaver kan indsende en del af fordringen til inddrivelse, efter den oprindelige fordring er modtaget. En opskrivningsfordring har teknisk set sit eget fordringsID. Disse anvendes kun internt i ICI og anvendes ikke i kommunikationen med fordringshaver. FordringsID for opskrivningsfordringer tildeles således først ved registrering i PSRM, men er relateret til den oprindelige fordring ved også at anvende samme fordringsID, som den oprindelige fordring.

Opskrivningsfordringen får eget modtagelsestidspunkt og forældelsesdato og har samme fordringstype som den oprindelige fordring. Hvis forældelsen på opskrivningsfordringen er afbrudt hos fordringshaver og derved har en anden forældelsesdato end på den oprindelige fordring, så kan fordringshaver medsende en note på opskrivningsfordringen således, at Gældsstyrelsen kan ændre forældelsesdatoen på opskrivningsfordringen. Stamdata for opskrivningsfordringen (periode, stiftelse, forfald og sidste rettidige betalingsdato) er identiske med den oprindelige fordring. Al kommunikation med fordringshaver foregår på den oprindelige fordrings fordringsID, som er tildelt af NyMF. Samlingen af den oprindelige fordring og opskrivningsfordringerne (kaldet fordringskomplekset) vil således i størst muligt omfang blive behandlet som én samlet fordring.

Der gælder desuden følgende centrale krav og forudsætninger for opskrivninger:

- **Ompostering inden for fordring**
Hvis fordringshaver foretager en nedskrivning, som frigør en dækning enten helt eller delvist, kan dette beløb anvendes direkte som dækning af andre opskrivningsfordringer udvalgt efter tidligste modtagelsestidspunkt.
- **Registrering af nedskrivning modtaget fra fordringshaver**
Nedskrivninger, som modtages fra fordringshaver, registreres på fordringerne i den rækkefølge de enkelte fordringer er modtaget. Hvilket er på samme måde, som indbetalinger vil dække fordringerne. Der tages ikke hensyn til modtagelsestidspunktet på de enkelte fordringer, når nedskrivningen registreres, dvs. at hvis der er opskrivningsfordringer, der er modtaget efter nedskrivningens valør dato, kan disse fordringer også nedskrives.
- **Tilbagekald**
Ved tilbagekald af en fordring returneres hele fordringskomplekset til fordringshaver som én fordring. Da der er en inddrivelsesrentefordring for hver opskrivningsfordring, vil der ved tilbagekald returneres flere inddrivelsesrente-fordringer. Rentefordringerne samles, så der kun er én rentefordring for en given periode. Periodelængden for den enkelte fordring er maksimalt en måned.
- **Håndtering af forældelse**
Den oprindelige fordring og opskrivningsfordringerne forælder uafhængigt af hinanden. Dele af fordringskomplekset kan altså selvstændigt forælde. Hvis det skulle ske, at dele af fordringen forælder, vil Gældsstyrelsen i dialog med fordringshaver foretage en manuel vurdering af, hvor meget af renterne der skal afskrives accessorisk.
- **Relaterede fordringer**
Indsendelse af opskrivningsfordringer understøttes for relaterede gebyrer, men ikke for renter. Det vil ikke være muligt for en fordringshaver at opskrive en rente. En opskrivning af en rente skal i stedet oversendes til inddrivelsen som en ny, relateret fordring (en "ekstra rente") med samme periode. Fordringshaver skal holde et ekstra fordringsID relateret til hovedfordringen for disse.
- **Beregning af inddrivelsesrenter**
Der beregnes selvstændigt inddrivelsesrenter af opskrivningsfordringen fra den 1. i måneden efter opskrivningsfordringens modtagelsesdato.

Funktionelt krav 2: Praksis for nedskrivning af fordringer præciseres.

Det er i PSRM ikke muligt at nedskrive en fordring med større beløb end restsaldoen på fordringen. Sker dette, vil nedskrivningen blive afvist. For fordringer, der er registreret i det tidligere inddrivelsessystem, begrænses muligheden for at foretage nedskrivning med større beløb end restbeløbet dog ikke.

Kravet indføres, da der ønskes større forståelse for begrundelsen for nedskrivninger, så Gældsstyrelsen bedre kan sikre retskraftigheden i de oversendte nedskrivninger.

Det er derfor besluttet, at fordringshaver fremadrettet kun kan nedskrive fordringer med tre specifikke årsagskoder:

1. **Indbetalinger (INDB)**

Denne årsagskode anvendes i de tilfælde, hvor fordringshaver har modtaget en indbetaling fra skyldner, efter at fordringen er oversendt til inddrivelse. Dette kan både være ikke posterede indbetalinger fra opkrævningsfasen og indbetalinger modtaget, mens fordringen er til inddrivelse. Fordringshaver anvender denne årsagskode til at oplyse Gældsstyrelsen om, at de har modtaget en indbetaling på den pågældende fordring og som konsekvens heraf ønsker at nedskrive fordringen til det beløb, der mangler at blive betalt. Fordringshaver kan ikke nedskrive mere end gælden pr. virkningsdatoen på fordringen. Fordringshaver skal anvende indbetalingsdatoen fra skyldneren som virkningsdato. Der skal ved anvendelse af denne årsagskode altid angives en valørdato. Vær opmærksom på, at ved samtidighed i indbetaling hos fordringshaver og Gældsstyrelsen (virkningsdatoen er den samme) er det bogføringstidspunktet i PSRM, der er afgørende for hvilken indbetaling, der bliver fastholdt. Dette er en ændring i forhold til den tidligere inddrivelsesløsning.

2. **Reguleringer (REGU)**

Denne årsagskode anvendes, når fordringshaver ønsker at nedskrive det oversendte beløb pga. en korrektion af beløbet i fordringshaverens system. En regulering kan eksempelvis følge af en berettiget reduktion i beløbet, som fordringshaver først bliver opmærksom på, efter fordringen er sendt til inddrivelse. REGU har altid virkningsdato fra fordringens modtagelsesdato. Årsagskoden kan anvendes i alle de situationer, hvor gælden, der er oversendt til inddrivelse, ønskes reduceret pr. modtagelsesdatoen. Feltet "begrundelse" bør så vidt muligt anvendes til at beskrive begrundelsen for reguleringen. Dette aftales specifikt med fordringshaveren i onboarding-forløbet. Er der indbetalt ud over det beløb, der reguleres med, vil det for meget afregnede blive trukket tilbage. Inddrivelsesrenter beregnet af det regulerede beløb "nulstilles".

3. **Afskrivning (AFSK)**

Denne årsagskode anvendes, hvis fordringshaver ønsker at afskrive en del af en fordring, der er under inddrivelse. Fordringshaver skal medsende en virkningsdato. Hvis nedskrivningen medfører, at der ikke vil være restgæld på fordringen/hæftelsen, vil nedskrivningen blive afvist, da fordringshaver i stedet for skal anvende tilbagekald med samme årsagskode ("AFSK").

Bemærk at funktionaliteten til at nedskrive med AFSK ikke er udviklet, hvorfor fordringshaver indtil da, skal kontakte Gældsstyrelsen, som vil sørge for, at fordringen nedskrives.

Forsøges der nedskrevet med andre årsagskoder end de ovenstående, vil nedskrivningen blive afvist. Det betyder, at følgende årsagskoder udgår fra servicen: FEJL, TRVE, LIHE, HÆFO og ANDN, hvorfor følgende scenarier ikke kan danne grundlag for nedskrivning i den nye snitflade:

- Nedskrivning med årsagskode "FEJL": Årsagskoden blev tidligere anvendt i de tilfælde, hvor en fordringshaver har foretaget en fejl i oversendelsen af en fordring til inddrivelse. Fremadrettet skal en sådan fejl håndteres via aktionen "Tilbagekald" med årsagskoden "FEJL".
- Nedskrivning med årsagskode "ANDN": Årsagskoden blev tidligere anvendt til at dække en række diverse scenarier for nedskrivninger. Fremadrettet skal fordringshaver anvende en af de tilgængelige nedskrivningsårsagskoder, der er i overensstemmelse med formålet. Anvendes "REGU", skal det så vidt muligt angives i feltet "begrundelse", hvad begrundelsen for reguleringen er.
- Nedskrivning med årsagskode "TRVE": Årsagskoden har været anvendt til at nedskrive transportfordringer
- Nedskrivning med årsagskode "LIHE": Årsagskoden er tidligere blevet anvendt af enkelte fordringshavere i det tilfælde, hvor der foreligger en klage på en fordring, og denne skal underlægges ligningsmæssig henstand. Processen for håndtering af ligningsmæssig henstand er ændret i den nye snitflade. Fordringshaver skal således i stedet tilbagekalde fordringen med årsagskode "HENS", modtage og holde påløbne inddrivelsesrenter, og genindsende fordringen med relaterede fordringer (herunder inddrivelsesrenter) til inddrivelse, når klagen er afgjort.
- Nedskrivning med årsagskode "HÆFO": Årsagskoden er tidligere blevet anvendt, når fordringshavere ønskede at fjerne en af hæfterne på en given fordring ved at nedskrive til 0 med HÆFO. Denne løsning ændres i den nye snitflade. Se i øvrigt afsnittet vedr. hæftelse.
Den samme service ("FordringIndberet") og aktion ("FordringNedskriv") anvendes som hidtil. Der sker begrænsninger af virkningsdato for REGU og FAST, så denne altid er fordringens modtagelsesdato.

Ud over nedskrivning med de tilladte årsagskoder kan fordringshaver også have behov for at nedskrive en tidligere fejlagtig opskrivning. Der er identificeret følgende scenarier:

- Hvis fordringshaver vil annullere en tidligere foretaget opskrivning med annulleret indbetaling.
(MFNedskrivningAnnulleretIndbetalingOpskrivning)
- Hvis fordringshaver vil annullere en tidligere foretaget opskrivning af en regulering. (MFNedskrivningAnnulleretReguleringOpskrivning).

Der sker endvidere ændringer i valideringerne af nedskrivningerne, så det fremover ikke vil være muligt at anmode om en nedskrivning, der efterfølgende bliver delvist udført i PSRM. Nedskrivninger vil i henhold til valideringerne blive enten fuldt afvist eller fuldt udført. Nedskrivninger, hvor der forsøges nedskrevet med mere end gælden pr. virkningsdatoen på fordringen, vil blive afvist. Hvis gælden på en inddrivelsesfordring eksempelvis er 500 kr., vil en nedskrivning på 600 kr. blive afvist i snitfladen med oplysning om, at gælden kun udgør 500 kr. For at minimere antallet af afvisninger er det derfor vigtigt, at fordringshaveren ajourfører saldoen på de fordringer, de har til inddrivelse. Dette gøres ved at læse underretninger om udligninger (se eventuelt afsnittet i bilaget vedrørende underretninger).

Hvis en fordring tidligere er nedskrevet med årsagskoden INDB (indbetaling) tillades det, at der sker en efterfølgende nedskrivning med årsagskoden REGU (regulering), selvom nedskrivningen vil medføre en negativ saldo. Gældsstyrelsen vil i disse tilfælde kontakte fordringshaveren vedr. den tidligere nedskrivning med årsagskoden INDB, da Gældsstyrelsen nulstiller fordringen i PSRM og derved skal fordringshaveren tage hånd om indbetalingen, der er foretaget til dem.

Særligt for fordringer, der ligger i den tidligere inddrivelsesløsning, tillades det fortsat, at der kan nedskrives med et beløb, der overstiger saldoen. Her vil fordringshaveren modtage en UDFØRT med det reducerede beløb.

Der er desuden udarbejdet to nye strukturer for nedskrivninger, der håndterer annullering af tidligere opskrivninger. Disse er målrettet de scenarier, hvor fordringshaver fejlagtigt har foretaget en opskrivning grundet annulleret indbetaling eller grundet regulering.

Funktionelt krav 3: Muligheden for at udføre skifte af fordringsart fra Modregning til Inddrivelse udgår.

Kravet gælder for opkrævningsfordringer, der er til modregning og herefter ønskes fremsendt til inddrivelse.

Proceduren for at skifte en fordringsart ved overgangen fra modregning til inddrivelse ændres fremadrettet. Der vil ikke længere kunne overdrages fordringer fra modregning til inddrivelse ved at gennemføre et systemteknisk fordringsartskifte i snitfladen. Fordringshaver skal i stedet tilbagekalde fordringer, der i forbindelse med opkrævning er sendt til modregning, for derpå at indsende dem som inddrivelsesfordringer, hvis de ønsker at overdrage fordringerne til inddrivelse.

Fordringshaver kan i dag sende fordringer til modregning i den tidligere inddrivelsesløsning, mens fordringen er i et opkrævningsforløb. Hvis fordringshaver efterfølgende ønsker at sende fordringen til inddrivelse, anvendes der i den tidligere inddrivelsesløsning en model, hvor fordringsarten blot ændres fra

modregning til inddrivelse. Det betyder, at det hidtil systemteknisk har været den samme fordring, der optrådte i opkrævningen og inddrivelsen. Dette gav en uklar snitflade og ansvarsfordeling mellem inddrivelse og opkrævning, hvorfor proceduren ændres fremover, så det fremadrettet ikke vil være muligt at foretage fordringsartskitte, hverken i denne eller fremtidige releases af løsningen. Dette vil sikre, at fordringer, der sendes til inddrivelse vil komme igennem det opsatte indgangsfiler, som kontrollerer validiteten af fordringer. Modregningsfordringer vil ikke være underlagt samme kontrol, idet de, indtil der er truffet beslutning om og udviklet en ny modregningsløsning, vil blive håndteret i den tidligere inddrivelsesløsning.

Adskillelsen vil tydeliggøre sondring og rollefordeling mellem opkrævning og inddrivelse, hvis fordringer og opgaver, der relaterer sig til modregningsfasen, skilles fra inddrivelsesfasen. Adskillelsen er væsentlig, da Gældsstyrelsens opgaver og ansvar er forskellige i de to faser. Eksempelvis har Gældsstyrelsen kun ansvar for at tilbageholde de beløb, der skal bruges til modregning på fordringer i opkrævningsfasen, mens det fortsat er fordringshavers ansvar at træffe afgørelse om selve modregningen og underrette skyldner med udgangspunkt i oplysninger fra Gældsstyrelsen. For fordringer til inddrivelse er det Gældsstyrelsen, der træffer afgørelse, og derfor har ansvaret både for at modregne og underrette.

Det er fordringshavers ansvar, at det korrekte beløb sendes til inddrivelse. Det betyder, at fordringshaver skal opdatere saldoen for fordringen under modregning i forhold til en potentielt foretaget modregning eller indbetalinger foretaget hos fordringshaver, inden fordringen sendes til inddrivelse. Ved tilbagekald af fordring fra modregning, vil fordringshaver få oplyst saldo på tidspunktet for tilbagekaldelse. Dette sikrer, at saldo kan afstemmes, og at den korrekte saldo kan sendes til inddrivelse umiddelbart i forlængelse af tilbagekaldelsen. Som konsekvens af denne adskillelse vil modregningsfordringer have et andet FordringsID end fordringer til inddrivelse. Fordringshaver kan modtage underretninger på begge FordringsID'er gennem NyMF. Selvom det tilstræbes, at der ikke sker ændringer i modregningsafregninger, kan der opstå situationer, hvor det er nødvendigt at trække et tidligere afregnet beløb tilbage. Fordringshaveren er derfor nødt til at holde FordringsID'er på både fordringen, da den var til modregning, og på fordringen til inddrivelse. Hvis fordringshaver ønsker at oversende en fordring, der er registreret til modregning, til inddrivelse i PSRM anvendes den eksisterende service "FordringTilbagekald" og den eksisterende aktionskode "FordringIndberet".

Funktionelt krav 4: Muligheden for at oversende fordringer med fordringsart ”opkrævning” udgår.

Kravet gælder for fordringer, der tidligere blev oversendt til inddrivelse med fordringsart ”opkrævning” (OPKR).

Hidtil har fordringshaver kunnet overdrage en fordring til inddrivelse, før betalingsfristen var overskredet og sædvanlig rykkerprocedure var gennemført, hvis forholdene i særlig grad talte derfor jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 4. pkt. Dette var blandt andet en mulighed, hvis skyldner havde gæld, der var under inddrivelse, samt gæld der var under opkrævning, og skyldner anmodede fordringshaver om at oversende gælden, der var under opkrævning, til Gældsstyrelsen med henblik på, at skyldner kunne opnå en samlet afviklingsordning for samtlige offentlige krav. Oversendelse af fordringer til inddrivelse i disse tilfælde har indtil nu skullet ske ved registrering af fordringsart ”opkrævning” (OPKR) ved oversendelse af fordringen.

Kravet betyder, at fordringshavere ikke længere vil kunne sende fordringer til Gældsstyrelsen, før fordringens betalingsfrist er overskredet, og der er gennemført sædvanlig rykkerprocedure i forbindelse med opkrævningen hos fordringshaver.

Funktionelt krav 5: Gældsstyrelsen ophører med at føre regnskab for udvalgte fordringshavere.

Kravet gælder for fordringer, der oversendes til inddrivelse såvel som til modregning.
Kravet er kun relevant for de fordringshavere, som Gældsstyrelsen fører regnskab for i dag.

Da dette funktionelle krav kun rammer få, specifikke fordringshavere, er det ikke uddybet yderligere her. Der er etableret et separat projektspor i ICI, der afklarer specifikke forhold for de enkelte fordringshavere, for hvem dette krav er relevant.

Funktionelt krav 6: Minimumskravet for oversendelse af en fordring til inddrivelse er 100 kr.

Det følger af inddrivelsesbekendtgørelsens § 1, stk. 2, 1. pkt., at en fordring under 100 kr. ikke kan overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Beløbsbegrænsningen gælder for den samlede værdi af en hovedfordring og eventuelle relaterede fordringer (fordringskomplekset), hvilket betyder, at den

samlede værdi fremadrettet skal udgøre minimum 100 kr., for at hovedfordringen og relaterede fordringer kan blive godkendt til inddrivelse. Dette følger af inddrivelsesbekendtgørelsen. Beløbsgrænsen er begrundet i et ønske om ikke unødigt at anvende ressourcer på administration af helt bagatelagtige rester.

Hvis den samlede værdi af hovedfordring og eventuelle relaterede fordringer udgør mindre end 100 kr. vil hovedfordringen og eventuelle relaterede fordringer blive afvist i NyMF. Den samlede fordringsværdi kontrolleres i NyMF ved modtagelse af hovedfordringen og eventuelle relaterede fordringer, så fordringshaver skal sikre, at hovedfordringen og relaterede fordringer oversendes samtidig, hvis de enkelte fordringer er mindre end 100 kr., da de vil blive afvist, hvis de oversendes hver for sig.

Det vil sige, at en hovedfordring på 80 kr. med en tilhørende relateret fordring i form af renter eller gebyrer på 25 kr. vil blive godkendt, hvis de modtages samtidig, da den samlede værdi på 105 kr. er over minimumsgrænsen, mens de vil blive afvist i NyMF, hvis de oversendes enkeltvist.

Når hovedfordringen og eventuelle relaterede fordringer er oversendt til inddrivelse (er accepteret og over minimumsgrænsen), vil det være muligt efterfølgende at oversende yderligere relaterede fordringer (f.eks. renter og lignende ydelser) med en værdi på under 100 kr., uden at de bliver afvist – uanset om hovedfordringen i mellemtiden er indfriet i inddrivelsen.

Når hovedfordringen er indfriet hos fordringshaver (i forbindelse med opkrævning eller modregning), skal yderligere renter og lignende ydelser jf. datakrav 3 som udgangspunkt oversendes som relaterede fordringer. Er den samlede værdi af relaterede fordringer, der ønskes oversendt til inddrivelse, under 100 kr., vil de relaterede fordringer (renter og lignende ydelser) blive afvist i NyMF. Hvis undtagelsen anvendes gælder reglen om 100 kr. for hver enkelt fordring.

Funktionelt krav 7: Muligheden for at ændre fordringer oversendt til inddrivelse direkte i snitfladen fjernes.

Kravet vedrører situationer, hvor fordringshaver har behov for at foretage ændringer i en fordring, der allerede er oversendt til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Kravet er begrundet i en betragtning om, at stamdataændringer til inddrivelsesfordringer ikke kan valideres tilstrækkeligt i Gældsstyrelsen, idet fordringen ikke på ny kan valideres i indgangsfileret, og at igangværende indsatser vil kunne blive påvirket af de pågældende ændringer i stamdatafelter. Når fordringen er fremsendt til inddrivelse, bør der således ikke efterfølgende være behov for korrigeringer af stamdata.

For fordringer, der oversendes til inddrivelse:

Kravet indebærer, at det fremadrettet ikke vil være muligt at foretage ændringer til fordringer, der allerede er fremsendt til inddrivelse. Teknisk betyder det,

at aktionen "AENDRFORDRING" ikke længere understøttes systemmæssigt for inddrivelsesfordringer (fordringsart "INDDR").

Forretningsmæssigt betyder det, at følgende handlinger ikke længere er mulige, så længe fordringen er oversendt til inddrivelse:

- At tilføje hæftere (der udvikles en særskilt funktionalitet og struktur for håndtering af hæftere i en senere release)
- At eftersende dokumenter til en fordring eller hæftelse gennem snitfladen
- At ændre forældelsesdatoen for fordringen/hæftelsen gennem snitfladen
- At specificere at der er indgået dom eller forlig gennem snitfladen
- At ændre renter gennem snitfladen

Hvis en fordringshaver har nye oplysninger om en fordring, der er oversendt til inddrivelse, vil fordringshaver skulle kontakte Gældsstyrelsen skriftligt med dokumentation for den ønskede ændring eller oplysning – dette gælder ikke for tilføjelse af hæftere. Alternativt kan fordringshaver foretage et tilbagekald af fordringen med årsagskode "FEJL", hvis der har været fejl i stamdata ved oversendelsen af fordringen, eller med en passende årsagskode for tilbagekald og efterfølgende genindsendelse jf. beskrivelsen heraf i funktionelt krav 9. Dette vil dog betyde, at fordringen mister sin plads i dækningsrækkefølgen.

Funktionelt krav 8: Muligheden for at vælge alternative renteregler er blevet fjernet.

Kravet vedrører muligheden for at fastsætte individuelle renteregler for fordringer, som Gældsstyrelsen skal administrere. Kravet har til formål at simplificere den nye inddrivelsesløsning.

Det vil fortsat være muligt i visse tilfælde at få beregnet en anden rente end inddrivelsesrenten. Fremadrettet vil renten dog kun kunne beregnes efter en traditionel renteformel ($\text{Fordring}/100 \times \text{Rentesats}$). Servicen tilbydes også for de fordringer, som hviler på et pantebrev, et gælds-brev, et udenretligt frivilligt forlig m.v., andre fordringer, hvor parterne har aftalt en morarente, eller hvor en domstol ved en retsafgørelse har truffet afgørelse om en forrentning under inddrivelse, som afviger fra den normale inddrivelsesrente.

- Hvis den aftalte eller fastsatte afvigende rente er lavere, kan fordringshaveren vælge:
 - at fordringen ikke skal forrentes, eller
 - at fordringen skal forrentes med en rentesats, som ikke overstiger den afvigende rente, og som kan beregnes med ovennævnte renteformel. Så vil Gældsstyrelsen beregne renten.
- Hvis fordringshaveren ønsker at fastholde en aftalt eller fastsat lavere rente, som ikke kan beregnes efter ovennævnte renteformel,

skal fordringshaveren beregne renten i henhold til aftalen eller dommen og indsende oplysning om den udregnede rente til Gældsstyrelsen.

- Hvis den aftalte eller fastsatte afvigende rente er højere, kan fordringshaveren vælge
 - at fordringen skal forrentes med den normale inddrivelsesrente, eller
 - at fordringen skal forrentes med en rentesats, som ikke overstiger den afvigende rente, og som kan beregnes med ovennævnte renteformel. Så vil Gældsstyrelsen beregne renten.
- Hvis fordringshaveren ønsker at fastholde en aftalt eller fastsat højere rente, som ikke kan beregnes efter ovennævnte renteformel, skal fordringshaveren beregne renten i henhold til aftalen eller dommen og indsende oplysning om den udregnede rente til restanceinddrivelsesmyndigheden. Renten skal indsendes på en ny fordringsstype "Fordringshaver beregnede inddrivelsesrente" relateret til den fordring, der er beregnet af. Ønsker fordringshaver selv at beregne og indsende renten, skal det angives ved indsendelse af hovedfordringen, at denne ikke skal forrentes. (renteregulering 002)

Funktionelt krav 9. Genindsendelse af tilbagekaldte fordringer kræver en reference til den oprindelige fordring.

Kravet indføres med henblik på at sikre en effektiv og lovlig proces for tilbagekald og genindsendelse af fordringer til inddrivelse. Processen er nødvendig, for at Gældsstyrelsen eksempelvis kan kontrollere, at der ikke er beregnet retsafgift to gange på fordringerne, samt til at foretage en korrekt forældelsesvurdering af fordringen.

Kravet vedrører situationer, hvor fordringshaver har tilbagekaldt en fordring og senere ønsker at genindsende den til inddrivelse. I et sådant tilfælde skal fordringshaver fremadrettet genindsende fordringen med en ny aktionstype ("GenindsendFordring") og angive det fordringsID, som fordringen senest har været registeret til inddrivelse med, men fordringen vil blive tildelt et nyt fordringsID til fremtidig brug. Dette gælder dog ikke for fordringer, der er tilbagekaldt med årsagskoden "FEJL". Når fordringshaver tilbagekalder en hovedfordring, vil de relaterede fordringer også blive tilbagekaldt automatisk, og skal derfor ikke særskilt tilbagekaldes. Fordringshaver kan dog godt tilbagekalde en relateret fordring særskilt uden også at tilbagekalde hovedfordringen.

Krav for tilbagekald, der gælder for fordringer, der er fremsendt til inddrivelse såvel som til modregning:

Fordringshaver kan tilbagekalde en fordring med følgende fem mulige årsagskoder:

- **Fejl ("FEJL"):** Hvis fordringshaver ønsker at tilbagekalde en fordring, som er forkert, eller som ikke skulle have været oversendt til inddrivelse eller modregning, skal den tilbagekaldes med årsags-

kode "FEJL". Det vil altid være fordringens oprindelige saldo, der tilbagekaldes. Konsekvensen af tilbagekald med årsagskode "FEJL" er, at inddrivelsesrenter nulstilles på fordringens modtagelsestidspunkt (dvs. de fjernes helt), og alle dækninger ophæves. Efter tilbagekald er gennemført, er fordringen som udgangspunkt låst for yderligere transaktioner i inddrivelsessystemet (f.eks. kan fordringshaver ikke efterfølgende opskrive en fordring, der er tilbagekaldt med "FEJL"). Det vil ligeledes ikke være muligt at anvende aktionen "GenindsendFordring". Fordringen skal i stedet oversendes til inddrivelse som en ny fordring, hvis den har været tilbagekaldt med "FEJL".

- **Klage ("KLAG"):** Hvis skyldner har klaget over fordringen, og fordringshaver er enig i, at fordringen ikke skulle have været oversendt til inddrivelse, skal den tilbagekaldes med årsagskode KLAG. Der kan ikke medsendes en virkningsdato, men inddrivelsessystemet vil ved tilbagekald med "KLAG" sætte virkningsdatoen til den dato, tilbagekaldet bogføres i systemet. Virkningsdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er under inddrivelse. Der hæves ingen dækninger. Beregning af inddrivelsesrenter sker til og med virkningsdatoen. Inddrivelsesrenter bogføres ved tilbagekald. Efter tilbagekald er gennemført, er fordringen som udgangspunkt låst for yderligere transaktioner i inddrivelsessystemet. Dog kan fordringshaver, hvis det ønskes, tilbagekalde fordringen efterfølgende med årsagskoden "FEJL".
- **Henstand ("HENS"):** Selv om fordringshaver har oversendt en fordring til inddrivelse, er det (bortset fra fordringer med statsrefusion) muligt for fordringshaver at give skyldner henstand med betalingen. Hvis dette gør sig gældende, skal fordringshaver tilbagekalde fordringen med årsagskode "HENS" uden at medsende en virkningsdato. Denne årsagskode virker på samme måde som tilbagekald med årsagskode "KLAG".
- **Betalingsordning ("BORD"):** Hvis fordringshaver, efter at have indsendt fordringen til inddrivelse, har indgået en betalingsordning med skyldneren, skal fordringen tilbagekaldes med årsagskode "BORD". Det gælder dog ikke for fordringer med statsrefusion. Der kan ikke medsendes en virkningsdato, men inddrivelsesløsningen vil ved tilbagekald med "BORD" sætte virkningsdatoen til den dato, tilbagekaldet bogføres i systemet. Virkningsdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er under inddrivelse. Der hæves ingen dækninger. Beregning af inddrivelsesrenter sker til og med virkningsdatoen. Inddrivelsesrenter bogføres ved tilbagekald. Efter tilbagekald er gennemført, er fordringen som udgangspunkt låst for yderligere transaktioner i inddrivelsessystemet. Dog kan fordringshaver, hvis det ønskes, tilbagekalde fordringen efterfølgende med årsagskoden "FEJL".

- **Afskrivning ("AFSK"):** Hvis fordringshaver afskriver en fordring eller en resterende del af en fordring fuldt ud, skal der medsendes en virkningsdato. Indbetalinger foretaget før virkningsdatoen bliver på fordringen også de inddrivelsesrenter, der måtte være dækket. Den ikke betalte del af fordringen samt eventuelle beregnede ikke betalte inddrivelsesrenter bliver "tilbageført/nulstillet". Efter tilbagekald er gennemført, kan fordringen ikke genopstå i inddrivelsesløsningen. **Vær opmærksom på, at funktionaliteten endnu ikke er tilgængelig i PSRM.**
- **Tilbagekald fra modregning til inddrivelse ("SMTI"):** Hvis fordringshaver ønsker at skifte en fordring fra modregning til inddrivelse, skal dette ske ved tilbagekaldelse af fordringen med årsagskode SMTI, og indsendelse af fordringen som en ny fordring til inddrivelse. Tidligere dækninger på fordringen hæves IKKE ved tilbagekaldelse.

Stamdatakrav

For at sikre at der fremover kun inddrives fordringer, som er retskraftige, og som har de nødvendige stamdata, i en fuldstændighed og kvalitet der gør, at fordringen vil være administrerbar og inddrivelig for Gældsstyrelsen, er der opstillet et overordnet krav til, at de stamdata, der oversendes med en given fordring, opfylder definitionerne i tabellen herunder. Der vil i onboarding-forløbet være fokus på at sikre, at alle fordringstyper lever op til de opstillede stamdatakrav på en fyldestgørende måde, samt om der kan være særlige juridiske forhold, der knytter sig til visse fordringstyper. Nedenstående er de nuværende definitioner af stamdatafelter.

Felt navn	Obligatorisk / Valgfri	ICI's definition af stamdata
1 Beløb	Obligatorisk	Feltet skal indeholde fordringens beløb (restgæld) på det tidspunkt, hvor fordringen afsendes af fordringshaver til Gældsstyrelsen. Beløbet er en numerisk værdi, svarende til fordringens aktuelle pålydende på tidspunktet.
2 Hovedstol	Obligatorisk	Feltet angiver fordringens oprindelige pålydende på tidspunktet for dens stiftelse.
3 Fordringshaver	Obligatorisk	Feltet skal angive hvem fordringshaver er. Fordringshaver er betegnelsen for den, som er kreditor for fordringen. Det vil sige den, som har et tilgodehavende hos en skyldner (debitor).
4 Fordringshaver Reference	Obligatorisk	Feltet skal angive fordringshaverens entydige identifikation af fordringen i form af et unikt ID, der kan bestå af både tal og/eller bogstaver. Dette kunne eksempelvis være et journalnummer eller fakturanummer, som fordringshaveren har oprettet specifikt for fordringen.
5 Fordringsart	Obligatorisk	Feltet angiver, hvilken status fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives vil oversendelse. Feltet beskriver således, hvorvidt 1) fordringen er under <u>inddrivelse</u> , 2) fordringen er <u>alene oversendt med henblik på modregning</u> .
6 Fordringstype (kode)	Obligatorisk	Fordringstype angiver den overordnede type, som en fordring kan karakteriseres som. Fordringstypen anvendes til at beskrive det retlige grundlag, hvorpå fordringen beror. F.eks. henviser fordringstypen "PSRESTS" (restskat) benævnelsesmæssigt til kildeskattelovens regler om efteroprævning af den del af årets skat, som ikke er betalt a conto ved indkomstårets udløb. Fordringstypen for de fordringer, som fordringshaver ønsker at oversende til inddrivelse, vil blive aftalt i forbindelse med onboarding.
7 Hovedfordringsld	Obligatorisk for relaterede fordring	Feltet bruges til at knytte en relateret fordring til en hovedfordring, når den relaterede fordring indsendes til Gældsstyrelsen på et senere tidspunkt end hovedfordringen.
8 Beskrivelse	Obligatorisk/valgfri afhængig af fordringstype	Feltet er et fritekstfelt og som udgangspunkt valgfrit. Det anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter. For at opfylde de forvaltningsretlige beskrivelseskrav vil det i nogle tilfælde være obligatorisk at udfylde beskrivelsesfeltet. I de tilfælde hvor det er obligatorisk aftales indholdet i onboarding-forløbet. Hvis beskrivelsesfeltet er udfyldt, vil teksten blive medtaget i Gældsstyrelsens breve til skyldner.

		<p>I brevene til skyldner anvendes "fordringstypebeskrivelse" og "stiftelse" eller "periode" til at beskrive fordringen. Såfremt disse oplysninger ikke er tilstrækkelige til at specificere fordringen overfor skyldner, vil det være nødvendigt at der medsendes en tekst i beskrivelsesfeltet som supplement til fordringstypebeskrivelsen og stiftelse/periode.</p> <p>Dette vil eksempelvis være tilfældet med fordringer fra Skattestyrelsens opkrævningsystem Kobra, hvor skyldner kan have flere B-skatter fra samme indkomstår til inddrivelse. B-skatterne vil have samme fordringstypebeskrivelse og samme periode (indkomståret). For at skyldner entydigt kan identificere, hvilken B-skat der er tale om, vil det derfor være nødvendigt, at beskrivelsesfeltet indeholder oplysninger om, hvilken måned den konkrete B-skat blev opkrævet.</p>
9	Fordringsperiode	<p>Obligato- risk/valgfri af- hængig af for- dringstype</p> <p>Feltet anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring. I nogle tilfælde er periodernes længde defineret af lovgivningen, f.eks. for personskatter, hvor skatten normalt angår kalenderåret, eller for moms, hvor perioden normalt er måneden, kvartalet eller halvåret. Hvis de ydelser borgeren har modtaget vedrører en bestemt periode (f.eks. daginstitutionsbetaling vedrørende en bestemt måned), angives denne. For fordringstyper, hvor fordringsperiode er et punkt i tid, f.eks. en parkeringsafgift, skal perioden ikke angives, det kan dog i særlige tilfælde aftales, at perioden angives med samme dato i fra- og tilfelterne.</p>
10	Stiftelsesdato	<p>Obligato- risk/valgfri af- hængig af for- dringstype</p> <p>Feltet skal indeholde datoen for fordringens stiftelsestidspunkt. Stiftelsestidspunktet er tidspunktet for den retsstiftende begivenhed. Den retsstiftende begivenhed er det tidspunkt, hvor kravet efter lovgivningen opstår.</p>
11	Forfaldsdato	<p>Obligato- risk/valgfri af- hængig af for- dringstype</p> <p>Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt.</p>
12	Sidste Rettidige Betalingsdato	<p>Obligato- risk/valgfri af- hængig af for- dringstype</p> <p>Feltet angiver det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen uden at misligholde kravet. SRB kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. Hvis skyldner har fået udskudt SRB er det, som altovervejende hovedregel, denne udskudte SRB, der skal angives i feltet. Der kan dog i helt særlige tilfælde aftales, at SRB kan udfyldes med den oprindelige SRB. Dette er under forudsætning af, at fordringshaver godtgør, at udviklingsomkostninger ved at opfylde ovenstående krav, viser sig at være af ikke ubetydelig omfang. Det er ligeledes et krav, at fordringshaver dokumenterer, at opkrævningsprocessen systemisk sikrer, at fordringer aldrig kan oversendes til inddrivelse før SRB er overskredet.</p>

			Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder SRB. SRB i rykkerskrivelsen skal være overskredet før fordringen kan sendes til inddrivelse.
13	Identifikation af skyldner	Obligatorisk	Indberetning af information om skyldner. Skyldner er identificeret med en entydig identifikation ved CPR nr., CVR/SE nr. eller AKR nr. se beskrivelse i afsnit "Kunder uden cpr. nr. eller CVR/SE-nr."
14	Forældelsesdato	Obligatorisk	Feltet angiver den sidste dag fordringen er retskraftig. Feltet skal indeholde den forældelsesdato, som gælder på det tidspunkt fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, og således ikke den oprindelige forældelsesdato.
15	Domsdato	Valgfri	Feltet kan anvendes til at angive datoen for en domsafsigtelse, hvis der er afsat dom i en sag. I givet fald skal feltet indeholde datoen for en dom, som fastslår skyldnerens pligt til at betale i form af et beløb i en given valuta. Feltet skal altså være tomt, hvis der ikke er afsagt nogen dom, eller hvis dommen ikke lyder på betaling af et beløb – f.eks. hvis dommen lyder på, at skyldner skal betale en straffesags "omkostninger".
16	Forligsdato	Valgfri	Feltet kan anvendes til at angive dato for et forlig på samme måde som for domsdato. Feltet "Forligsdato" skal i så fald indeholde den dato, hvor forligsaftalen blev indgået. Dette er normalt den dag, hvor den sidste af forligets parter underskriver forligsaftalen.
19	Rentevalg	Valgfri	Dette er en struktur, der indeholder felter for henholdsvis anvendt renteregulering, rentesatskode og rentesats.
20	Fordringsnote	Valgfri	Feltet er et fritekstfelt, der anvendes til at overbringe sagsrelevante bemærkninger fra fordringshaver til Gældsstyrelsen. Denne information leveret af fordringshaver bliver vurderet af Gældsstyrelsen inden inddrivelsen igangsættes
21	Fordringsdokumenter	Valgfri	Feltet indeholder dokumentation for fordringens eksistens.
22	Kundenote	Valgfri	Feltet indeholder information om skyldneren, som fordringshaver finder relevant for Gældsstyrelsen.
23	P-Nummer	Valgfri	Feltet P-nummer (produktionsnummer) angiver en specifik produktionsenhed eller lokation som fordringen knytter sig til.
24	Bobehandling	Valgfri	Feltet angiver, om en fordring er omfattet af bobehandling.

Fordringshaveraftale

Fordringshaveraftale udfyldes i onboarding-forløbet og vil specificere de mere konkrete krav og løsninger aftalt i samarbejde mellem fordringshaver og Gældsstyrelsen. Den udgør grundlaget for den informationsudveksling, der finder sted mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, når en fordring oversendes til inddrivelse. Aftalen er udtryk for en fælles forståelse mellem parterne af retningslinjerne for informationsudvekslingen samt rollefordelingen mellem Fordringshaver på den ene side og Gældsstyrelsen på den anden. Aftalen skaber ikke rettigheder eller forpligtelser for hverken Gældsstyrelsen eller Fordringshaver i et videre omfang, end hvad der følger af det til enhver

tid værende retlige grundlag, herunder på inddrivelsesområdet. Hvis der opstår tvivl om fortolkningen af de i aftalen nævnte opgaver for henholdsvis Gældsstyrelsen og Fordringshaver, skal afklaringen ske med udgangspunkt i det retlige grundlag og ikke i aftalen.

Ud over hovedaftalen er der en række bilag. Bilagene indeholder oplysninger om kontakter, afregningsoplysninger, opskrivning/nedskrivning/tilbagekald, samt et bilag for hver fordringstype fordringshaver har mulighed for at overdrage til Gældsstyrelsen. Det fordringstypespecifikke bilag definerer den stamdatapraksis, der er gældende for den enkelte fordringstype.

Fordringshaver kan kun indsende fordringer på fordringstyper, der er omfattet af aftalen.

Indgangsfilter

Der vil som beskrevet være fokus på stamdatakravene i onboarding-forløbet, hvor der skal gennemføres en juridisk vurdering af praksis for stamdata for samtlige fordringstyper hos den givne fordringshaver.

På baggrund af den aftalte stamdatapraksis vil der blive opsat nogle regler, der har til formål at kontrollere, at en fordring, der modtages til inddrivelse:

- 1) Er retskraftig (ikke-forældet hos fordringshaveren) på tidspunktet for oversendelse til inddrivelse
- 2) Har tilknyttet de nødvendige informationer for at Gældsstyrelsen kan administrere fordringen – f.eks. at en relateret fordring altid skal have et link til den hovedfordring, hvorfra den oprinder
- 3) Har en logisk intern konsistens i alle stamdata og ikke på anden måde ser ud til at være fejlbehæftede eller anvendt til et forkert formål af fordringshaverne.

Ovenstående kontrolleres i et indgangsfilter, der implementeres som en central del af en nye Modtag Fordring-komponent (NyMF) i PSRM. Fordringer, der er i stand til at passere igennem filtret, anses som udgangspunkt for at være retskraftige samt værende i besiddelse af de nødvendige oplysninger til at kunne administreres og inddrives på lovlig vis af Gældsstyrelsen. Fordringer, der ikke kan passere igennem filteret, fordi de mangler nødvendige oplysninger, vil i princippet kunne afvises. Fordringer hvis stamdata ser umiddelbart fejlagtige ud eller som mangler information, der med sikkerhed kan dokumentere om fordringen er retskraftig ved modtagelsen, forventes "parkeret" i modtagelsessystemet på en høringsportal, til nærmere undersøgelse i dialog med fordringshaver.

Filteret kan forstås som en rammeværk, der skal sikre, at de krav der stilles til stamdata for henholdsvis en hovedfordring eller en relateret fordring er opfyldt, før fordringen kan sendes til aktiv inddrivelse.

Der vil som beskrevet være fokus på stamdatakravene i onboarding-forløbet, hvor der skal gennemføres en juridisk vurdering af praksis for stamdata for samtlige fordringstyper hos den givne fordringshaver.

Høringsfordringer:

Hvis en fordring ikke opfylder de regler for stamdata, der er opsat i indgangsfilteret bliver den sendt i høring. Det betyder, at fordringshaver via en portalløsning, enten skal bekræfte at fordringens stamdata er i overensstemmelse med de faktiske forhold, eller fortryde indsendelsen fordi fordringen er fejlbehæftet.

Hvis det bekræftes, at fordringens stamdata er ok, skal dette begrundes, og fordringen vil blive manuelt behandlet i Gældsstyrelsen. En sagsbehandler vil tage stilling til, om fordringen kan oprettes, eller begrundelsen er af en sådan karakter, at det kræver en tilpasning af indgangsfilteret.

Hvis indsendelsen fortrydes, vil det på et senere tidspunkt være muligt at indsende fordringen med korrekte stamdata.

Underretninger: Afregning, udligning mv. i PSRM

Underretningsservicen forventes at være uforandret i forhold til den nuværende snitflade. Der er dog implementeret enkelte justeringer og detaljeringer, herunder følgende:

- ***Underretning om afregning***
Der er ændret i muligheden for at vælge frekvens for modtagelse af afregning. Dette betyder, at der kan ske afregning dagligt og månedligt, Pt. sendes afregningsunderretninger kun en gang om måneden uanset afregningsfrekvens. Dette gælder for alle fordringshavere, der bliver afregnet via NemKonto eller bankoverførsel.
- ***Underretning om udligning***
Der vil dagligt blive dannet underretning om udligning, hvis der er bevægelse på en fordrings saldo. Fordringshavere, der ønsker at foretage nedskrivninger, er nødt til at kende saldoen for den enkelte fordring til brug for nedskrivninger, idet der ikke kan nedskrives med et beløb, der overgår den saldo, der på tidspunktet for nedskrivningen står på fordringen i PSRM. Fordringshaver skal således holde fordringens saldo ajour ved hjælp af udligningsunderretninger.
- ***Underretning om renter***
I PSRM er der mulighed for at vælge 2 renteunderregninger. I onboarding-forløbet aftales det med den enkelte fordringshaver, hvilke renteunderretninger de vil anvende:
 1. Renteunderretning indeholdende renter tilskrevet månedligt. Dette sker på samme måde som i den nuværende snitflade.
 2. Der er dog også mulighed for at vælge en detaljeret renteunderretning, der indeholder det seneste døgns nye renteposteringer. (denne underretning kan alene vælges af system-system brugere)

Ved tilbagekald af en fordring hvor der anvendes en årsagskode, der medfører, at inddrivelsesrenterne skal retur til fordringshaver, vil renterne blive udspecificeret i kvitteringen for tilbagekald.
- ***Underretning om afskrivning***
Det vil fortsat være muligt at hente afskrivningsunderretninger præcis som i den nuværende snitflade.
- ***Underretning om returnering***
Returnering anvendes af Gældsstyrelsen, når det konstateres, at fordringshaver f.eks. ikke har reageret og tilbagekaldt fordringen pga. en klage På sigt vil underretning om returnering ske ved brev.

- **Underretning om tilbagesend**

Tilbagesend anvendes i de situationer, hvor fordringshaver ikke har mulighed for at tilbagekalde fordringen og derfor anmoder Gældsstyrelsen om at fordringen tilbagesendes. Underretning om tilbagesend sker på nuværende tidspunkt ved brev, men der arbejdes på at få implementeret underretningen i snitfladen.

En væsentlig ændring ved de nye underretninger er, at PSRM, i modsætning til den tidligere inddrivelsesløsning, ved krydsende finansielle transaktioner som f.eks. nedskrivning og dækningsløs betaling, ikke vil hæve historiske indbetalinger og 'gen'-underrette om hver historisk indbetalings opdaterede fordeling mellem afdrag på hovedstol og dækning af renter.

I stedet vil der blive underrettet om den samlede delta for omfordelingen mellem hovedstol og renter.

Fordringshaver vil således altid have et aktuelt korrekt dækningsbillede, men ikke direkte kunne gå tilbage og se hvordan en specifik historisk indbetaling er anvendt til dækning på hovedstol og renter. Dette vil kunne beregnes, så der er fuld sporbarhed. Det posteres 'blot' ikke for hver indbetaling og der underrettes derfor ikke herom specifikt.

Der er udarbejdet en statusrapport, der pr. en given dato giver fordringshaver et overblik over saldo på fordringer inklusive inddrivelsesrenter.

Det vil fortsat være muligt, at Gældsstyrelsen returnerer en fordring til fordringshaver. Underretning til fordringshaver vil ske via en brevløsning.

Rapporter

Der er p.t. mulighed for at vælge følgende rapporter:

Afstemningsleverance:

Flad fil der indeholder oplysning om saldo pr. fordring på alle fordringshavers fordringer, på et givent tidspunkt.

Til- og afgangsrapport - månedlig:

Indeholder Gældsstyrelsens saldo, bevægelser, ultimosaldo, beregnet inddrivelsesrente og dækninger pr. fordringstype pr. måned.

Hæftelse

Hæftelse kan opdeles i følgende typer:

- 1) Solidarisk hæftelse. Alle skyldnere hæfter 100% for fordringen.
- 2) Pro rata. Ikke alle skyldnere hæfter 100% for fordringen. Understøttes ikke i PSRM og fordringen skal derfor deles ud på de enkelte skyldnere.

Flerhæftere

Fordringshaver skal som udgangspunkt indsende alle skyldnere til inddrivelse på samme tid.

Tilføj skyldner til en fordring:

Hvis fordringshaver ønsker at tilføje en eller flere skyldnere til en allerede indsendt fordring, skal fordringshaver tilbagekalde hele fordringen med alle hæftende skyldnere. Fordringen skal tilbagekaldes med årsagskode "XXXX". Eventuelle dækninger vil IKKE blive hævet ved tilbagekaldelse. Virkningsdato for tilbagekaldelse er altid tilbagekaldelsesdatoen.

Opmærksomheden henledes på, at inddrivelsesrenterne tilbagesendes sammen med fordringen. Fordringshaver skal derfor indsende inddrivelsesrenterne igen som renter af typen Genindsendte inddrivelsesrenter (en relateret fordring). Renterne skal knyttes til de skyldnere, som skal hæfte for dem. Hovedreglen er, at kun oprindelige skyldnere skal hæfte for opkrævningsrenterne. Der findes dog undtagelser for denne regel – f.eks. i de tilfælde, hvor det er et interessentskab (I/S), der hæfter for fordringen.

Når fordringen er tilbagekaldt, skal fordringshaver genindsende fordringen med alle de skyldnere, som skal hæfte for fordringen.

Fjern skyldner fra en fordring:

Fordringshaver har desuden muligheden for at fjerne flere hæftende skyldnere til en allerede indsendt fordring, hvis en eller flere af de hæftende skyldnere blev indsendt med fordringen ved en fejl. Fjernelse af en skyldner der er indsendt ved en fejl, er en manuel proces og Fordringshaver skal derfor kontakte Gældsstyrelsen.

Konsekvensen ved fjernelse af en hæfter der er oversendt ved en fejl er, at alle igangværende inddrivelsesskridt på skyldneren vil blive stoppet, og eventuelle indbetalinger foretaget af den skyldner man ønsker fjernet, vil blive udbetalt eller anvendt til dækning af anden gæld.

Ønskes en hæftende skyldner fjernet af andre årsager end fejl, skal fordringen tilbagekaldes jf. afsnittet "Tilføj skyldner til en fordring", og fordringen genindsendes med oplysning om de hæftende skyldnere.

Skyldner uden cpr. nr. eller CVR/SE-nr.

Ønsker Fordringshaver at indsende en fordring på en skyldner, der ikke har cpr. eller CVR/SE.nr, skal fordringen indsendes på et AKR nr. AKR.nr. rekvireres ved henvendelse til Gældsstyrelsen, som har brug for følgende oplysninger for at kunne oprette et AKR.nr.:

Navn

Adresse

Landenavn

Minimum et af følgende numre: Pasnummer, Kørekortnummer, TINnummer (Tax Identification Number),

Social securitynummer, CRSnummer, Udenlandsk virksomhedsnummer, EAN/GLNnummer